

Proletarer i alle lande, foren jer!

**Erklæring på 131-årsdagen for Formanden Mao Tsetungs fødsel
og
2-årsdagen for Internationalt Kommunistisk Forbund**

**Sæt marxismen-leninismen-maoismens store røde banner i spidsen for
massernes store kampbølger!**

I anledning af 131-årsdagen for den store Formand Mao Tsetungs fødsel og toårsdagen for grundlæggelsen af Internationalt Kommunistisk Forbund (IKF) sender vi vores flammende proletariske klassehilsner til det internationale proletariat og verdens folk og nationer. Verdens arbejdere og folk bekæmper og modstår den imperialistiske udplyndring og aggressionskrige og deres blodige forsøg på at genopdele verden. Det palæstinensiske folk nærer med deres værdifulde blod den heltemodige nationale befrielseskrig i Palæstina mod den imperialistiske og zionistiske aggressorer og viste sig at være en »gnist, der satte ild til prærien« ved at give en impuls til den verdensomspændende antiimperialistiske bevægelse. Vi udtrykker vores faste forpligtelse til at kæmpe for foreningen af den Internationale Kommunistiske Bevægelse, tjene udviklingen af den revolutionære kamp, ubarmhjertigt bekæmpe revisionismen som grundlag for enhed og især fremhæve de marxistiske-leninistiske-maoistiske Partier, der leder kampen for den Nye Magt i Folkekrigen og dermed repræsenterer lysende eksempler for alle proletarer og kommunister i verden.

De politiske begivenheder i verden siden grundlæggelsen af Internationalt Kommunistisk Forbund (IKF) har ikke kun understreget nødvendigheden af international forening, men har også bekræftet de fælles taktiske og strategiske beslutninger og politiske grundlag i deres sandfærdighed og i mange tilfælde også i deres levende fremsyn. »Siden begyndelsen af dette årti skærpes imperialismens og den bureaukratiske kapitalismes krise endnu mere i hele verden. Hver gang dens forrådnelse bliver dybere, skærpes alle modsigelser; som genererer mere revolutionær situation i ujævn udvikling i hele verden. Situationen kommer til udtryk ved massernes store aktivitet, deres eksplosivitet får alle reaktionære og deres revisionistiske lakajer til at ryste. Det kommer til udtryk overalt ved store eksplosioner, der aldrig er set før. Den objektive situation mødes i hurtigt tempo med den subjektive faktor – primært de Kommunistiske Partiers proces, som marxistiske-leninistiske-maoistiske Partier af en Ny Type til at indlede nye Folkekrige. Således åbner et nyt øjeblik, en periode med revolutioner som en del af denne Nye Store Bølge af Den Proletariske Verdensrevolution. Denne situation bestemmer opgaverne, strategien og taktikken hos de Kommunistiske Partier verden over.« (Fælleserklæring om Grundprincipper, december 2022) Vores strategi og taktik samt tilgangen til alle problemer i verdenssituationen må tage udgangspunkt i denne forståelse af verdenssituationen. Kort sagt at analysere, hvordan klasserne fra oven og dem fra neden konfronterer hinanden, de to kæmpende poler, der bestemmer eksistensen af den revolutionære situation, der udvikler sig, og dermed tjene til mere bredt at bevise virkeligheden af de objektive betingelser for revolution, udviklingen af dens komponenter og dens perspektiver.

Imperialismens bestræbelser på at løse sin egen økonomiske krise ved at intensivere udplyndringen og undertrykkelsen af halvkolonierne og kolonierne, såvel som arbejderklassen og folkene – koncentration af jordejendom baseret på fordrivelse af bønderne, ekspropriation af småbøndernes produktion, massiv inflation og arbejdsløshed, afindustrialisering af hele regioner, udflytning af fabrikker, rentestigninger, tvungen migration, skærpelse af ledtog og strid mellem imperialisterne, ansporing af revolutionen og massiv forværring af den politiske krise i en lang række lande. Også større imperialistiske lande som Tyskland, Frankrig og selv USA, som er den største imperialist på globalt plan, bliver i stigende grad konfronteret med en situation, hvor de ikke længere kan fortsætte med at regere som før. USA's nye præsident, Donald Trump, er et klart udtryk for USA-imperialismens nødvendighed af at reagere på sin krise og tendensen til tilbagegang, som i øjeblikket især manifesterer sig i de såkaldte »vestlige imperialister«, og udtrykker USA's monopolkapitals forsøg på at tilpasse sig politisk til ændringen i den globale magtbalance, de udbrud, der finder sted, og den nationale skærpelse af klasse modsætningerne. USA-imperialismen må foretage justeringer for at fastholde sine strategiske mål om at omringe den russiske imperialistiske modstander og inddæmme det socialimperialistiske Kina, da de nuværende forsøg på interventioner

og krigsforberedelser er sten, der falder ned på deres egne fødder og møder kraftig modstand og også modoffensiver. Resultatet af den imperialistiske politik, i ledtog og strid med de forskellige imperialister, i de sidste to års krig i Ukraine er en yderligere national undertrykkelse og undertvingelse og en stor indsats for en yderligere opdeling af landet, hvilket endnu en gang viste Zelensky for øjnene af masserne at være en landsforræder og imperialismens lakaj. I lyset af marxismen-leninismen-maoismen er krisen i det stadig mere reaktionære liberale demokrati tydelig, i hele dets system af partier og institutioner, de er hver gang mere splittede, i problemer med at etablere minimalt stabile regeringer og åbner vejen for fascisme. Klasserne ovenfra kan ikke fortsætte med at regere som før. Samtidig viser proletarerne, arbejderne, bønderne og de undertrykte middelklasser i store, langvarige strejker, demonstrationer, opstande og oprør, at de ikke længere ønsker at fortsætte som før. Opstanden af nationale befrielseskampe i det såkaldte »Mellemøsten«, især i Palæstina, sætter imperialisternes planer i en vanskelig situation og skal forstås som en del af de undertrykte folks kraftfulde skrig mod imperialisternes blodige interventioner og genopdelingskrige. Opkomsten af nye kampe og krige for national befrielse og suverænitet bekræfter, at den dominerende modsætning i den nuværende verden er den mellem imperialister og undertrykte folk og nationer, som også påvirker og dominerer udviklingen af den interimperialistiske modsætning, fordi de undertrykte nationer netop er krigsbytte, hvilket perfekt beviser, at kun den proletariske revolution kan forhindre Verdenskrigen, eller at Verdenskrigen frembringer den proletariske revolution. Grundlaget for alt dette er masserne. Klasserne fra neden kan ikke engang fortsætte med at leve som før. Masserne bevæger sig i bølger, spontant, men hver gang mere massivt og kampvilligt. Der er en revolutionær situation under udvikling i hele verden, som breder sig i udviklingen af den antiimperialistiske kamp og den folkelige protest.

Kommunister forstår, at både imperialisternes kamp for genopdeling, som udvikler sig i ledtog og strid, og udviklingen af de objektive revolutionære situationer følger loven om ujævn udvikling: »Loven om ujævn udvikling i imperialismens periode betyder den krampagtige udvikling af nogle lande i forhold til andre, den hurtige udstødelse af nogle lande fra verdensmarkedet af andre, periodiske genopdelinger af den allerede delte verden gennem militære konflikter og katastrofale krige, den stigende dybde og skarphed af konflikterne i den imperialistiske lejr, ...« (Stalin). Her demonstrerer Stalin på glimrende vis fallitten for forskellige borgerlige og småborgerlige kriseteorier, som vi finder dem i dag, for eksempel i den såkaldte »multiple krise« eller den »permanente krise«, som selv bliver afsløret af virkeligheden hver gang. Den kommunistiske verdensbevægelse befinder sig utvivlsomt i et komplekst, men gunstigt øjeblik, hvor der opstår forskellige modsætninger, som udløses i en ujævn udvikling som »øjeblikkelige og tvungne løsninger på de eksisterende modsætninger« (Marx), hvor det afhænger af, om kommunisterne forstår at konsolidere tidligere positive resultater og skabe nye subjektive betingelser, der opfylder øjeblikkets krav. Formand

Mao giver kommunisterne vigtige lektioner om forholdet mellem de objektive og de subjektive kræfter: »Selv om revolutionens subjektive kræfter i Kina nu er svage, så er alle organisationer (...) i de reaktionære herskende klasser det også, (...) I Kina vil revolutionen utvivlsomt bevæge sig hurtigere mod højvande, for selv om revolutionens subjektive kræfter i øjeblikket er svage, så er kontrarevolutionens kræfter også relativt svage.« Det faktum, at de subjektive kræfter er relativt svage, lærer os kun, at det ikke er muligt at vinde hurtigt, men snarere del for del og gennem spring. De, der trækker sig og beklager sig over vanskelighederne, nærer kapitulationisme og likvidationisme, som ikke er andet end revisionisme. De er imperialismens sande apologeter. Revisionismen slører klassekampen og fokuserer på fjenden, på imperialismens handlinger og ikke på massernes. Formand Mao lærte os, at alt afhænger af, at vi har en korrekt ideologisk og politisk linje, og at vi fuldt ud og bevidst påtager os den og er klar til at betale den højeste pris. I perioder med udvikling af den revolutionære situation sker de historiske forandringer, som kræver år eller århundreder, desuden på dage eller uger. Også Lenin understregede det: »I revolutionernes historie kommer der modsætninger frem i lyset, som har modnet i årtier og århundreder. Livet bliver usædvanligt begivenhedsrigt. Masserne, som altid har stået i skyggen, (...) Disse masser gør en heroisk indsats for at rejse sig og klare de gigantiske opgaver af verdensomspændende betydning, som historien pålægger dem; og uanset hvor store individuelle nederlag kan være, uanset hvor knusende floderne af blod og de tusindvis af ofre er for os, vil intet nogensinde kunne sammenlignes i betydning med denne direkte træning, som masserne og klasserne (...)«

Udviklingen af nationale befrielseskampe verden over, som i øjeblikket kommer til udtryk i koncentreret form i det store stormcentrum i det såkaldte Mellemøsten, viser, at fordybelsen af imperialismens generelle krise også skaber mere revolutionære situationer i ujævn udvikling i forskellige lande. Den helt modige nationale befrielseskrig i Palæstina, med Al-Aqsa-Flod den 7. oktober som højdepunkt, er en væsentlig impuls for opsvinget i kampene i hele regionen (som i Libanon), men også en vigtig impuls for den antiimperialistiske bevægelses udvikling på verdensplan. Denne milepæl repræsenterer et brudpunkt i verdenssituationen. Siden da har verdenssituationen ændret sig med ekstraordinær hastighed. Den stigende isolation af det folkemorderiske zionistiske regime i Israel forsinker og forpurrer delvist USA-imperialismens planer og intensiverer også massernes modstand i de arabiske stater, bureaukratisk-kapitalistiske regimer i imperialismens tjeneste, og sætter i stigende grad imperialisterne verden over under pres. Den ændring af regimet i Syrien, som imperialisterne og deres regionale lakajer har foreslået, ledet og støttet med intervention af deres tropper med det formål at balancere landet, må på det kraftigste afvises som et yderligere angreb på det syriske folk og landets suverænitet. Samtidig er det et advarende eksempel for de folk, der i øjeblikket kæmper for befrielse, at vejen til national uafhængighed og suverænitet kun kan være konsekvent succesfuld, hvis den er afhængig af egne kræfter og med en antiimperialistisk karakter af kampen

som en del af den nye demokratiske revolution for at afslutte imperialismens, den bureaukratiske kapitalismes og halvfeudalismens herredømme. Den proletariske ledelse har vist sig at være det afgørende i den nationale befrielseskamp, og vi vil gerne understrege den presserende nødvendighed af en enhedsfront ledet af kommunisterne.

I lyset af den nye globale situation, den stigende modning af gunstige betingelser og også revolutionære situationer, må den verdensomspændende betydning af de marxistisk-leninistiske-maoistiske partier og især de folkekrige, der ledes af dem, også forstås, såvel som vigtigheden af deres støtte og propaganda, som vi også understregede i den fælles Erklæring om Grundprincipper: »Vi bekræfter på ny, at ægte national selvbestemmelse kun kan opnås gennemrevolution af et nyt demokrati eller socialistisk revolution, alt efter det enkelte tilfælde, hvor det er nødvendigt at danne eller genskabe kommunistiske partier af en ny type, marxistisk-leninistiske-maoistiske partier, der er i stand til at føre revolutionen til ende.« Folkekrigene i Indien, Peru, Tyrkiet og Filippinerne modstår og udvikler sig ikke kun midt i komplekse situationer med omringning og kontrarevolutionære offensiver. Samtidig er de den proletariske verdensrevolutions akse, hvorfra man ikke kun kan udlede de strategiske overvejelser for den proletariske verdensrevolution, men som også repræsenterer eksempler på det proletariske verdensanskuelses overlegenhed og sandhedsindhold. Den vigtige udvikling af den revolutionære bevægelse i Brasilien, det mest folkerige land i Sydamerika, skal ses som et væsentligt nyt bidrag. Folkets masseprotester og oprør, hovedsageligt de fattige og jordløse bønder, smelter sammen med ledelsen af et marxistisk-leninistisk-maoistisk parti og tager i stigende grad form af en agrarrevolution som en del af den nye demokratiske revolution. Denne udvikling styrker ikke kun vores glødende proletariske optimisme, men bekræfter også på fremragende vis marxismens grundlæggende love om, at hvor revolutionær teori forenes med masserne, bliver den en materiel kraft, og vi ønsker derfor at påpege vigtigheden af konsolideringen og udviklingen af subjektive kræfter som proletariske organisationer og partier, især i den nuværende situation med den uberegnelige udvikling af verdenssituationen: »Det var, fordi det ikke er enhver revolutionær situation, der giver anledning til en revolution; revolution opstår kun ud af en situation, hvor de ovennævnte objektive ændringer ledsages af en subjektiv ændring, nemlig den revolutionære klasses evne til at foretage revolutionære masseaktioner (...)« (Lenin)

Midt i en verdenssituation præget af drastiske udviklinger og omvæltninger ønsker vi at fejre Formand Mao Tsetungs 131. fødselsdag og mindes den gennem en kraftig videreudvikling af kampagnen for marxismen-leninismen-maoismen, den nye, tredje og højere etape af den proletariske ideologi. Vi må forstå kampagnen for maoismen som en del af kampen for genforening af den kommunistiske verdensbevægelse, som på nuværende tidspunkt især kommer til udtryk i tre grundlæggende enhedspunkter:

»1) Maoismen 2) Kampen mod revisionismen og 3) Den proletariske verdensrevolution« I erklæringen om politiske principper blev grundlæggelsen af IKF defineret som et »Et stort skridt for at genforene os og for at overvinde spredningen i den internationale kommunistiske bevægelse (...), g en ny fase af den organiserede kamp for rekonstruktionen af Den Kommunistiske Internationale under maoismens bafaling og vejledning blev åbnet«. For to år siden blev grundlæggelsen af en Ny International Organisation for Proletariatet besluttet på den Forenede Maoistiske Internationale Konference. Denne begivenhed markerede et vendepunkt i kampen for kommunisternes genforening på verdensplan, muliggjorde en systematisk koordinering af de 15 medlemspartier og -organisationer baseret på det proletariske princip om demokratisk centralisme og bekræftede dermed også kampen mod den ideologiske, politiske og organisatoriske fragmentering af den kommunistiske verdensbevægelse som et væsentligt kriterium for udviklingen af den proletariske verdensrevolution, som proletariatets titaner og klassikere har vist og lært os i store lektioner. De sidste to år har set vigtige første skridt mod opfyldelsen af denne opgave, især med hensyn til øget konsolidering, som samtidig skal bruges som grundlag for at muliggøre yderligere udvikling. Enhver ny udvikling er baseret på konsolidering af den foregående, og nye opgaver kræver udvikling af passende subjektive betingelser for at mestre dem. Den Kommunistiske Internationale er et instrument til genforening og rekonstruktionen af Den Kommunistiske Internationale for at bekæmpe imperialismen, revisionismen og al reaktion. Det er derfor nødvendigt at påtage sig opgaverne og mulighederne i den nuværende situation og udvikle sig ved at anvende to-linje kamp, som, bevidst og ærligt anvendt, vil smede og udvikle vores kræfter og deres evner midt i klassekampen og to-linje kampen. Vi hilser derfor også alle bidrag, koordinering og fælles aktiviteter fra de kommunistiske Partier og organisationer i og uden for IKF varmt velkommen, hvilket beviser kommunisternes stigende vitalitet og aktivitet på internationalt plan og tjener til at opfylde vores rolle som kommunisterne i verden i det nuværende øjeblik. Vores umiddelbare opgave er at udvikle den voksende folkelige protest, at mobilisere, politisere og organisere de brede og dybe masser i kampen mod imperialismen og al reaktion, og uadskilleligt bekæmpe revisionismen og al opportunisten. At smede klassekampen i ægte marxistisk-leninistisk-maoistiske Kommunistiske Partier for at gennemføre revolutionen.

Formand Mao lagde selv stor vægt på kampen imod revisionismen – især den moderne revisionisme – og udviklede på den måde den Internationale Kommunistiske Bevægelse. Også i dag, efter en hel periode med relativ revisionistisk dominans i mange lande, vurderer vi det som en væsentlig opgave og pligt for kommunisterne, især for den internationale kommunistiske organisation, IKF, at lede og fremme kampen mod revisionismen. I vores stiftende erklæring understregede vi: »Formand Mao sagde til os: Den Internationale kommunistiske bevægelses historie viser os, at den proletariske enhed konsolideres og udvikles i kampen mod opportunisten, revisionismen og splittelse.« Kommunisterne skal placere sig i de første rækker i

kampene og kaste sig ud i kampene uden frygt. Proletariatet har en lysende fremtid. Imperialisme er mørke, sult, elendighed, folkemord, udnyttelse og undertrykkelse. Vores pligt som kommunistiske partier er at besejre den og feje reaktionen væk fra jordens overflade med revolutionær vold.

**FEJR 131-ÅRS DAGEN FOR FORMAND MAO TSETUNGS FØDSEL VED AT STYRKE
KAMPEN FOR MARXISMEN-LENINISMEN-MAOISMEN!**

**LEVE KAMPEN FOR GENFORENING AF DEN INTERNATIONALE KOMMUNISTISKE
BEVÆGELSE – LEVE INTERNATIONALT KOMMUNISTISK FORBUND!**

**LEVE DEN HELTEMODIGE PALÆSTINENSISKE NATIONALE BEFRIELSESKAMP OG
DE UNDERTRYKTE NATIONERS KAMP FOR NATIONAL BEFRIELSE!**

**LEVE DEN INTERNATIONALE KOMMUNISTISKE BEVÆGELSE OG
FOLKETKRIGENE FØRT AF MARXISTISKE-LENINISTISKE-MAOISTISKE PARTIER!**

NED MED REVISIONISMEN!

LEVE DEN PROLETARISKE VERDENSREVOLUTION!

**Internationalt Kommunistisk Forbund
December 2024**